

La nostra pau no és una sola

Pau.

Perquè la nostra pau

no seria Pau

sense totes les paus

de tots els pobles que no són el nostre poble,

de tots els pobles farts de ser pacificats per l'esquena,

de tots els pobles ja cadàvers de ser pacificats amb míssils,

de tots els pobles que han estat pacificats fins a la mort,

i de tots els pobles tan democràtics i pacífics com el nostre,

que avui tornen a patir la policial obligació de dissoldre's pacíficament.

La nostra pau no és una sola

Pau.

La nostra pau

són totes les paus de tots els pobles del món

que caminen junts i lliures per carrers, muntanyes, places i avingudes,

són totes les paus que ploren, emigren, sagnen i criden

immenses i blanques, innocents i esperançades

amb un «NO» infinit, amb un «NO» implacable

contra els vampirs de l'imperi

que fins al vòmit s'embafen de sang i petroli.

La nostra pau no és única, unívoca, unilateral, uniformada.

No és una sola Pau.

La nostra pau

són totes les paus de tots els pobles indefensos i màrtirs,

assassinats a mans de sanguinàries titelles instal·lades per l'imperi:

Somoza en Nicaragua, Carisa en Hondures, Hernández Martínez en El Salvador, Ubico en

Guatemala, Batista en Cuba, Trujillo en la República Dominicana, Pinoched en Xile, Duvalier en

Haiti, Noriega en Panamà, Marcos Pérez en Venessuela, Uribe Vélez en Colòmbia, Banzer en Bolívia,

Videla en Argentina, Marcos en Filipinas, Suharto en Indonèssia, Hassan II en el Marroc, Fahd en

Aràbia Saudita, Kabila en Zaire, Sabah en Kuwait, Sadam en Iraq.

Blair en Gran Bretanya.

Aznar en Espanya.

Bush en Estats Units.

La nostra pau no és una sola Pau.

La nostra pau són totes les paus de tots els pobles.